Donderdag, 2 Juli 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3640

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 10—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
I. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Churchill verdedigt zijn beleid.

Wint met 475 - 25.

Grote versterkingen komen in Egypte.

Nazies nog 70 mijl van Alexanderstad

Russen slaan de Duitsers af bij Kursk.

Raf vernielt vijandelijke scheepvaart in Kanaal.

GROTE SLAG IN EGYPTE.

De hoofdgroepen der pantserstrijdkrachten van de As en de Britten zijn — naar vermeld wordt — in een reusachtige slag gewikkeld ten Westen van Alamein, het woestijngebied op 70 mijl ten Westen van Alexandrië, waar de Britten een laatste defensie hebben opgeworpen om te beslissen over het lot van het Midden-Oosten. Geen definitief nieuws over het verloop van de slag heeft Caïro nog bereikt, doch het is bekend, dat er zeer hevig gevochten wordt van de glooiing af (Caïro, (AP) 1.7).

HAIFA AANGEVALLEN.

Vijandelijke vliegtuigen vielen Haifa in de vroege uren van heden aan. Zij werden bestreden door de defensies. Een klein aantal bommen werd geworpen. Het veroorzaakten geringe schade en enkele ongevallen, waarvan geen met dodelijke afloop (Haifa, Palestina, (AP) 1.7).

AS IN CONTACT MET ALAMEIN

Onthuld wordt, dat vooruitgeschoven elementen van de aslegers, welke in Oostelijke richting aanvallen, in contact zijn gekomen met de Britse posities bij Alamein sedert gisteren. Dit dorp ligt 70 mijl per spoorlijn van Alexandrië (Caïro, (AP) 1.7).

BIJ ALAMEIN.

Edward Kennedy seint uit Caïro:
Duitse pantserstrijdkrachten bevinden zich heden op 70 mijl van de Nijl Delta en de slag, welke het lot van het Midden Oosten zou kunnen bepalen, nadert haar hoogtepunt. Tussen de asstrijdkrachten en de Nijl staan verschillende defensielinies, duizenden soldaten, honderden kanonnen, terwijl andere Geallieerde eenheden de flanken van den vijand aanvallen en Geallieerde vliegtuigen uit de lucht toeslaan.

El Daba, dat de vijand bezette, was vroeger een voornaam punt van waaruit de strijdkrachten in de woestijn van voorraden voorzien werden. Practisch alle voorraden werden verwijderd of vernield alvorens de plaats ontruimd werd. Nieuwzeelanders vatten een colonne van den vijandelijke mobiele infanterie in de flank en openden het vuur met kanonnen, waarbij vele voertuigen met troepen in stukken werden geslagen.

De hoofdmacht van de vijandelijke strijdkrachten hamert zich een weg in een grote colonne, terwijl kleinere groepen uitvallen naar de zijkanten doen en de troepen zich op wanhopige wijze een weg banen over de woestijn onder hevige Geallieerde luchtaanvallen. De vijand ontvangt enkele voorraden per vliegtuig, doch de Geallieerde gevechtsvliegtuigen hebben het meesterschap in de lucht en brengen grote verliezen aan deze transporttoestellen toe, niettegenstaande het gevechtsescorte (Caïro, (AP) 1.7).

DE DEBATTEN IN HET BRITSE LAGERHUIS.

Drew Middleton seint uit Londen:
Sir John Wardlaw Milne diende de motie in van „geen vertrouwen" in Churchills Regering bij de opening van de tweedaagse debatten in het Lagerhuis. Met de uitleg, dat het enige doel is om de oorlog zo spoedig mogelijk te winnen, stelden de mede-Conservatieven van Churchill voor, dat het debat zou worden uitgesteld nadat Churchill had gezegd, dat hij prefereerde om hiermede voort te gaan. Het misnoegen over de oorlogsleiding laaide in het Huis op na de plotselinge instorting van Tobruk.

Toen Stephen King Hall het uitstel voorstelde, maakte Churchill tegenwerpingen en zeide, dat het schadelijker zou zijn om het debat uit te stellen dan ermede voort te gaan. Hierbij merkte hij op, welk een „levendige belangstelling" de quaestie had gewekt in andere landen.

Wardlaw Milne verklaarde, dat Churchill „de grootst mogelijke fout" maakte toen hij het Ministerie van Defensie verbond met de „enorme werkzaamheden", welke vastzitten aan de post van Premier. Hij verklaarde, dat Groot Brittannië te kort schiet in de „voortdurende productie" waartoe het in staat is.

Wardlaw Milne stelde voor, dat de Hertog van Gloucester, de jongste broeder van Koning George, zou worden benoemd tot Opperbevelhebber van het Britse leger. Hij zeide, dat de benoeming van Gloucester het leger „ten zeerste zou verheugen en iemand die „geheel onafhankelijk" is, aan het hoofd van de strijdkrachten zou plaatsen.

Wardlaw Milne veroordeelde Churchills verklaring dat de Britten op gelijke sterkte als de as in Libye waren, als „onwaar en onjuist". Hij schreef het verlies van Libye hoofdzakelijk toe aan de oorlogsleiding in Londen. Hij verklaarde, dat de coördinatie tussen de land-, zee- en luchtstrijdkrachten te wensen overliet en dat de Britse productie langzaam is in het leveren van het meest moderne materiaal.

Oliver Lyttleton, de Minister van Productie, was de eerste spreker der Regering, die antwoordde op de critiek. Hij onthulde, dat Groot Brittannië „verschillende honderden" 6 ponds anti-tankkanonnen per maand maakt.

Hij zeide, dat meer dan 850-ponders voor het Midden-Oosten waren bestemd op 1 Juni doch voegde hieraan toe, dat slechts „een klein deel" in handen van de troepen was bij het begin van de huidige campagne. Hij onthulde, dat de productie van een nog machtiger kanon zeer spoedig zal beginnen.

Lyttleton zeide, dat een aantal veel machtiger kruiser- en infanterie-tanks in de loop van ontwikkeling is en „spoedig" in handen der troepen zal zijn.

Hij zeide, dat de Generaal Grant tank van Noordamerikaans maaksel zeker de gelijke is van het beste wat Rommel thans gebruikt. Verder deelde hij mede, dat Auchinleck nog een „groot aantal" Generaal Grants in dienst heeft en andere „op het slagveld arriveren". Hij verklaarde, dat een tank thans in productie op grote schaal is in de Verenigde Staten welke „een later en veel doeltreffender wapen is dan de Generaal Grant.

Lyttleton deelde mede, dat enkele duikbommenwerpers reeds een front bereikt hebben en dat nog meer binnen enkele weken door de Noordamerikaanse fabrieken zullen worden geleverd. Deze verklaring legde hij af als antwoord op de herhaalde eisen van de critici om inlichtingen.

Lyttleton zeide, dat de duikbommenwerpers aan de Royal Airforce zullen worden overgedragen en het leger en de marine zullen steunen „tot een belangrijke mate".

Hieraan voegde hij toe, dat volgens de mening van de Commandanten en Britse strijdmacht van duikbommenwerpers een verloop van de Libyse slag en de vijandelijke duikbommenwerpers „grotendeels ondoeltreffend" zijn.

Lord Beaverbrook, oud-minister van Productie, verklaarde niet van mening te zijn, dat er een tekort aan materiaal in Libye was en nooit te hebben gehoord, dat er een tekort was aan vliegtuigen. Hij zeide, dat „ongetwijfeld" enige schuld voor het gebrek van duikbommenwerpers in Egypte lag in Groot Brittannië.

Beaverbrook, die den Premier verdedigde, zeide er zeker van te zijn, dat Churchill niet de beslissing getroffen heeft voor het ontruimen of behouden van Tobruk. Hij zeide: „Ik kan niet veronderstellen, dat Auchinleck zijn gezag of verantwoordelijkheid aan een ander zou overgeven".

Hieraan voegde hij toe, dat Churchill zijn Generaal in het veld zou hebben gezegd, dat de quaestie daar geregeld moest worden.

Beaverbrook onthulde, dat een nieuw Brits luchtafweerkanon thans pantserdoorborende projectielen krijgt, hoewel hij niet kon zeggen of dit voor anti-tank werk gebruikt zou kunnen worden. Hij noemde het een beter kanon dan de Duitse 88-millimeter welke een groot aandeel had in het winnen van de slag in Libye. Hij verklaarde, dat de Britten meer tanks in de woestijn hadden dan de Duitsers en Italianen samen (Londen, (AP) 1.7).

ONDERGRONDSE WEERSTAND IN BELGIE.

Vertraagde berichten uit Brussel deelden mede, dat de Duitse autoriteiten hebben bekend gemaakt dat 60 Belgische oorlogsgevangenen, die reeds in vrijheid gesteld waren, zouden worden gezonden naar Duitse gevangenenkampen, als represaille voor de series pogingen van sabotage in Brussels voorsteden. Een Duits communiqué verklaarde, dat de materiële schade licht is, maar voegde er aan toe, dat 5 Belgische onderdanen werden gewond. (Vichy, (AP) 1.7).

BRITSE AGENTEN IN TSJECHOSLOWAKIJE.

De radio van Vichy noemde een bericht uit Budapest, volgens welk onder een aantal personen, dat gisteren te Praag en Brno ter dood veroordeeld werd, zich twee „parachute-agenten bevonden, die naar het protectoraat kwamen in een Brits vliegtuig om handelingen van sabotage te plegen".

Het bericht voegde hieraan toe: „Een van deze agenten schoot twee Duitse douane-autoriteiten met een revolver dood". Het totale aantal personen, dat ter dood veroordeeld werd door de Krijgsraden te Praag en Brno, wordt opgegeven als 115.

Het bericht zeide, dat zij werden veroordeeld omdat zij of in contact hebben gestaan met Geallieerde agenten of de aanval op Heydrich hebben goedgekeurd omdat zij zich niet bij de Politie hebben gemeld of omdat zij op onwettige wijze wapenen in hun bezit hadden (Londen, 1.7).

TARWE-OVEREENKOMST.

Het State Department maakte bekend, dat de eerste stap in de richting van een omvangrijke tarwe-overeenkomst tussen Argentinië, Australië, Canada, het Verenigde Koninkrijk en de Verenigde Staten gedaan is voor het toezicht op de productie en een tarwevoorraad van tenminste honderd millioen schepels ter steuning van de door de oorlog geteisterde landen. Een memorandum van de overeenkomst, welke getekend is door de vertegenwoordigers van de vijf landen op 22 April voorziet in het bijeenroepen van een conferentie door de Verenigde Staten „wanneer de tijd daartoe geschikt geacht wordt" (Washington, (AP) 1.7).

V.S. BESTRIJDEN DE SPIONNEN.

Het Federale Bureau van Onderzoek deelde mede bij invallen 12 vijandelijke vreemdelingen in New York gearresteerd te hebben. Het Bureau van Onderzoek verhoogde zijn pogingen de buitenlandse leden van de Duits-Amerikaanse Bond op te pikken, volgende op de gevangenneming van 8 saboteurs, die verleden maand van as-duikboten landden op de Amerikaanse kust (New York, (AP) 1.7).

OVEREENKOMST TUSSEN U.S.A. EN POLEN.

Polen en de Verenigde Staten tekenden een steunverleningsovereenkomst, waarin wederzijdse hulp in de oorlog beloofd wordt en samenwerking voor het vestigen van een gezonde wereldeconomie na de oorlog (Washington, (AP) 1.7).

DE TOESTAND VAN DEN PAUS.

Het Zwitserse Telegraaf-agentschap meldde uit Vaticaanstad, dat de audiënties van Z.H. den Paus zijn afgelast omdat de gezondheidstoestand van den H. Vader wordt beschreven als „nog iets te wensen overlatend". De Paus zou — gelijk twee weken geleden gemeld werd — een lichte kou gevat hebben en sedertdien het bed hebben moeten houden (Bern, (AP) 2.7).

Het nieuws van vandaag.

Zeven maanden hebben de nazies erom moeten vechten. Het was in December van verleden jaar, toen de drijfjacht op de nazies begon op dezelfde dag, dat de Japanners hun aanval op Pearl Harbor deden. Langs de kust van de Zwarte Zee en de Zee van Azov renden ze voort, met de Russen op hun hielen. Ze wisten zich te herstellen, legden een beleg voor Sebastopol, Ruslands laatste vesting aan de Zwarte Zee. De bedreiging voor de Zwarte Zee werd zo groot, dat Roosevelt decreteerde, dat ook het neutrale Turkije onder de steunverleningswet zou vallen. Die vesting is thans na een beleg van 7 maanden gevallen; op 5 Juni jongstleden is het grote offensief te land begonnen, dat tot het trieste gebeuren leidde. In de Krimoorlog van 1854 '5 heeft Sebastopol een belegering van 350 dagen doorstaan. Thans 7 maanden, ongeveer de helft. Men had gisteravond aan de Duitse radio moeten luisteren naar de brallende dronkemansboel, die werd uitgezonden bij wijze van feest-uitzending. Londen geeft de val nog niet ronduit toe, maar zegt wel niet te twijfelen aan de val. De Russen zelf zeggen, dat er nog gevochten wordt.

Sebastopols val is voor ons een zware, een heel zware slag, omdat hiermede de laatste vlootbasis van betekenis aan de Zwarte Zee voor ons is verloren gegaan en de bedreiging van de Caucasus immiddels is geworden.

Ook in Egypte gaat het slecht. De vijand is al weer 30 mijl gevorderd in de richting van Alexandrië, zit in Alamein, op plm. 75 mijl afstands van Alexanderstad, aldus meldt Caïro. De hoop, welke gisteren nog lichtte, dat El Daba, de tweede sterke positie van Egypte het zou houden, schijnt hiermede als verloren te moeten worden beschouwd, ook al wordt dit niet met zoveel woorden in de berichten vermeld. Caïro zegt weliswaar, dat Alamein nog niet gevallen is (de Duitse en Italiaanse berichten zeggen van wel), doch de situatie blijkt er wel zeer erg te zijn. Het Egyptische leger, waarover vrijwel nimmer iets vernomen wordt, heeft thans de taak van de politie overgenomen (blz. 3).

Haifa, bij de Berg Carmel, is door den vijand aangevallen (blz. 1).

De tweede helft van 1942 zet inderdaad droevig in. De hoop blijft gevestigd op de Russen en de Noordamerikanen. De eersten, die thans wel een grote slag hebben verloren, maar wier mannenmoed en krijgsgeweld te vaak gebleken is, om de moed te laten zakken: zelfs nog heden leest men over de grote slagen, die de Russen den Duitsers toedienden bij Kursk. De Noordamerikanen, die langs de Perzische Golf in het Oosten helpen en over het Noorden van de Atlantische Oceaan in het Westen. Vandaag publiceren wij een uitvoerig telegram over de nieuwe basis van de U.S.A.-strijdmachten in Londonderry, aan de Noordpunt van Ierland, welke is opgebouwd met die energie, welke wij op Aruba en Curaçao dagelijks in onze Amerikaanse bondgenoten bewonderen.

Eenheidsgedachte in de Politiek

Na Wereldoorlog I eerst verbrokkeling; nu sterke stroming naar eenheid.

Democratie is niet het botvieren van elks eigen lusten.

„De moeilijkheid schuilt niet in de democratie, maar in de personen die haar vormen".

Dr. Jacob van der Veldt O.F.M., leraar in de philosophie en psychologie aan het Seminarie te Dunwoodie, New York, zendt ons een lezing, welke hij voor de Nederlandse Kring te New York gehouden heeft.

Zoals men misschien weet, is Pater Van der Veldt Nederlander; hij woonde in Rome en doceerde daar aan de Universiteit der Minrebroeders San Antonio aan de Via Merulana.

Thans doceert hij aan het Groot-Seminarie van het Aartsbisdom New York.

Daar is een probleem, dat de eeuwen door alle wijsgerige geesten heeft bezig gehouden: het probleem van eenheid — veelheid.

Parmenides en de Eleaten en later alle Monisten en Pantheïsten beweren, dat de wereld met al haar mineralen, planten, dieren en mensen tenslotte slechts één enkel wezen vormt en dat alle verscheidenheid slechts schijn is. Volgens hen is de eenheid in wereld hetzelfde als uniformiteit, zelfs identiteit.

Democritus en na hem alle Atomisten houden, dat er eigenlijk helemaal geen echte eenheid is en dat de gehele wereld en alles in de wereld is opgebouwd uit een ontzaggelijke massa van kleine stukjes stof, de atomen, die door louter toeval aan elkander hangen — maar ongeveer even los als los zand. Volgens de Atomisten is er dus enkel verscheidenheid.

Tussen die twee uitersten staat Aristoteles en de zeer velen, die hem volgen, die leren, dat de wereld wel bestaat uit heel verscheiden dingen, individuen, maar dat deze niet los naast elkander staan, maar samengebracht moeten worden in een hogere eenheid van doel en werkelijke oorzakelijkheid. Het begrip eenheid sluit nl. geen verscheidenheid uit: een menselijk lichaam is één, maar bestaat uit vele delen, die juist een organische eenheid vormen, omdat ze niet onafhankelijk van elkander werken, maar samenwerken tot instandhouding van het geheel.

U wilt me dit inleidend uitstapje op wijsgerig gebied wel vergeven. Het was nodig om het vraagstuk te belichten, dat ik vanavond in een paar zeer algemene lijnen voor u behandelen wil. Een vraagstuk, dat overigens in laatste instantie wijsgerig is en dus een beetje denken vereist. Nu is het helaas waar, dat vele mensen — zoals Herbert Spencer zegt — liever zouden sterven dan denken; maar daartoe behoren de Nederlanders zeker niet!

Wat is dat probleem? Hetzelfde als wat we zo juist aanstipten, maar nu overgebracht op sociaal terrein, d.w.z. het gebied, dat de betrekkingen omvat van een mens tot andere mensen. Ook hier vinden we de antithese: eenheid of veelheid.

De mens is van nature een individu, een op zichzelf bestaand wezen. Maar hij is ook van nature een sociaal wezen: hij zoekt verband met anderen en aldus zijn ontstaan het huisgezin, de families, de stammen, de clans, de naties en staten (kerkgenootschappen laat ik hier buiten beschouwing).

Het leven in de maatschappij stelt grenzen aan de vrijheden van den mens.

Al deze groepen vormen op zich een eenheid. Maar hoe is die eenheid te rijmen met de individualiteit van den mens? Hij heeft zijn individuele rechten, maar het groepsverband beperkt die rechten. Van nature tracht de mens zich tegen die restrictie te verzetten en dus is zijn individualiteit het grootste gevaar voor de eenheid.

Het is een eigenaardig verschijnsel, dat in de laatste tientallen jaren het begrip van eenheid sterk naar voren gekomen is — op alle gebied, ook op het gebied der wetenschap. Daarvóór was het in de wetenschap niet veel anders dan analyse, versnippering en verdeling. Een voorbeeld uit de biologie.

Men sneed een lichaam in stukken en brokjes, en onder de microscoop gelegd, zag men dat die stukjes nog weer onderverdeeld konden worden in kleine stukjes: de cellen. En dan kwam de chemie aan het woord en vertelde, dat de cellen bestonden uit moleculen en atomen, en de laatsten uit electronen, protonen, positronen enz. Dus — concludeerde de analyzerende wetenschap — een menselijk lichaam is enkel een mozaïek, een aggregaat van onafhankelijke, loshangende deeltjes, en als men die maar weer netjes in elkaar zet, kan men het lichaam weer opbouwen. Inderdaad, maar geen levend lichaam. Na al die versnippering was het leven eruit en bleef eruit. Dat bracht meningen tot nadenken: de eenheid van het lichaam is dus meer dan een aggregaat van deeltjes. En velen keren thans terug naar het beginsel der eenheid.

Ik haalde dit voorbeeld aan, omdat de wetenschap tezamen met de wijsbegeerte altijd de beste barometer is voor de weersgesteltenis van de tijd.

Ook op staatkundig gebied, nationaal en internationaal, is er na de tijd van schromelijke verbrokkeling en versnippering een sterke stroming naar eenheid merkbaar. Het gevaar bestaat echter, dat men hier van het ene uiterste in het andere dreigt te vallen en dat men het kind wegwerpt tegelijk met het badwater. Ook hier bestaan de twee uitersten der antithese of zijn althans mogelijk: eenheid met prijsgeving van alle verscheidenheid — ofwel enkel veelheid met verkrachting van alle eenheid. En daartussen staat de mogelijkheid der synthese: eenheid in verscheidenheid.

De eenheidsgedachte op nationaal-staatkundig gebied.

1. Een keuze voor extreme staatkundige eenheid is gedaan door Nazisme, Fascisme en Nipponisme. (Ik

laat hier buiten bespreking het Communisme, omdat dit geen staatkundig, maar economisch stelsel is.)

Vooral de Duitsers hebben het begrip van eenheid tot het uiterste doorgevoerd. Dat ligt in hun aard. Een Duitser is — ondanks de schijn van het tegendeel — veel sentimenteler dan een Latijn; en sentimenten en passies gaan altijd tot het uiterste. Onder de invloed van zijn gevoelens trekt de Duitser logisch de laatste conclusies uit zijn premissen. Een Latijnse geest doet dat ook, maar in zijn redeneringen staat hij veel minder onder invloed van zijn gevoel en bewaart hij zijn zin voor evenwicht, zodat als de conclusies al te dol dreigen te worden, hij zich zelf afvraagt of er misschien iets hapert aan zijn premissen. Niet zo de Duitser. Op hem is van toepassing het bekende woord: Ons is niets te dol. En als iemand dat maar dikwijls genoeg herhaalt, dan begint hij werkelijk te geloven, dat zijn eigen handelwijze niet dol is. Net als de man van Chesterton, die op zijn hoofd ging staan en na een tijdje tot de overtuiging kwam, dat niet hij, maar de wereld op haar kop stond.

De premis van het Nazistisch staatkundig stelsel is de volkomen eenheid van de staat, belichaamd in den persoon van den énen Führer. De staat is een soort Al-God, zoals die door de Pantheïsten wordt geleerd. Individuen bestaan enkel voor de staat. Dit idee van extreme eenheid komt duidelijk tot uiting in de godslasterlijke woorden van den behangersknecht, die zich Hitler noemt: „Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken."

Logisch volgt uit dit systeem, dat het individu alleen mag denken wat de afgod denkt, eten wat hij voorschrijft, trouwen met wie hij wil; logisch volgt de destructie van het familieleven door raswetten, eugeniek en onvruchtbaarmaking; de vermoording van ieder die anders wil denken en doen; de uitroeiing van de godsdienst, die een wezen erkent boven den afgod. **De laatste logische consequentie is dat een man alleen kanonnenvlees is voor de uitbreiding van de staat en de vrouw een broedmachine om dat vlees te leveren**, want kanonnen en alles wat daarmede samenhangt, is ook een logische consequentie van het stelsel, zoals Thomas Masaryk, de eerste President van Tsjechoslowakije het uitdrukt: „The will to power is the cardinal point of Hitlerism... it spurs the hate on to territorial expansion."

Voor sommige mensen schijnt dit extreme eenheidsidee aantrekkelijk te zijn. Ik voor mij pas ervoor. En ik dank God, dat het overgrote deel van ons nuchtere Nederlandse volk er ook voor bedankt en blijft bedanken, om te dansen naar de pijpen van een romantischen vegetarischen schizophreen, die de tranen in de ogen krijgt bij het zien van een bevroren bloem en geen vlees wil eten, omdat men daarvoor een beest moet doden, maar met de grootste gemak mensen kan slachten bij duizenden zonder een spier te vertrekken.

2. Het andere uiterste is het begrip van ongebreidelde verscheidenheid. Anarchisten trachten het in systeem te brengen—ofschoon de term „systeem" een tegenspraak betekent met het begrip. Het betekent volstrekte autonomie van het individu, individualisme à outrance. In de geschiedenis is het wel eens geprobeerd, maar het heeft nooit lang geduurd, omdat ook dit te dol is.

Anarchische elementen in de Democratie.

Democratieën zijn zeker niet, in opzet, anarchistisch: verre van daar. Toch zitten er in haar theoretisch stelsel elementen, waaruit in de practijk toestanden kunnen ontstaan, die bedenkelijk veel op anarchische beginnen te lijken.

De eenheid van volk en natie en staat wordt al te dikwijls opgeofferd aan de belangen van klassen, standen, partijen, kliekjes, coterietjes en individuen. Vanwege het beginsel van vrijheid en gelijkheid gaat het individu zich gemakkelijk verbeelden, **dat hij alleen rechten en geen plichten heeft.** Stromingen die beslist subversief zijn voor het leven zelf van de natie, worden of werden geduld, in naam van het heilige, maar verkeerd geïnterpreteerde principe der vrijheid, verscheidenheid. Het grootste gevaar voor de democratieën is de kanker van de individuele neurose.

42 Ministeries in 20 jaren.

Het classieke voorbeeld is het parlementarisme in Frankrijk — waar in de 20 jaren tussen de beide oorlogen 42 ministeries kwamen en gingen — waar de kijvende partijtjes het land op de afgrond van anarchie brachten, — waar individuele belangen Frankrijk maakten tot een slavin in de harem van den Duitsen Pasja. In Frankrijk hebben we tastbaar de logische consequentie gezien van het individualisme: aan de ene kant anarchie, aan de andere kant cynisme, dat ontaardde in verraad aan het vaderland.

Was in Nederland alles zo dik in orde?

Van ons eigen goede Nederland wil ik niet te veel zeggen. Het vaderland is in doodsnood en aan een stervende verwijt men zijn gebreken niet, maar men tracht hem te redden. Het doet me daarom zo goed te zien, dat Norman Cousins in zijn zo juist verschenen boek „The good inheritance" onder de weinige landen, die het ideaal van democratie „Eenheid in verscheidenheid" het meest nabijgekomen zijn, aan Nederland een ereplaats toewijst.

Wij zelf, die Nederland van nabij kennen, weten een beetje beter. Was bij ons werkelijk alles zo dik in orde? Een van onze meest sprekende karaktereigenschappen is zelfgenoegzaamheid. En daarom zijn wij geboren individualisten. Maar een echte individualist is een echte isolationist. Wanneer een individu, een groep, een klas, een stand zich isoleert, zich afzondert van de anderen, om enkel zijn eigen belang te zoeken, dan is het gedaan met de eenheid. Waren er bij ons ook niet, die slaven waren van hun eigenwaan, hun persoonlijk belang, hun laatdunkend egoïsme, hun geld en bezit, — waren er niet die hun bezit gebruikten om anderen slaven te maken. Waren er...... maar genoeg; ik herinner me, dat ik geen kwaad van ons vaderland zou zeggen. Trouwens te veel gepraat over het verleden, doet de toekomst verliezen.

De toekomst beter?

3. Belooft die toekomst beter te zijn? De twee uitersten zijn de eenheidsstaat à la Hitler en de aan anarchie grenzende ontaarding van de democratie. Daartussen ligt de middenweg: verscheidenheid samengebonden in eenheid. Maar die middenweg kan wel door de democratie bewandeld worden, niet door Hitler, om van anarchie maar helemaal te zwijgen. De uitwassen zijn niet inhaerent aan een democratie, maar totalitaire staat wordt noodzakelijk tot uitwassen gedreven. De democratie is niet anarchistisch in karakter, terwijl de eenheidsstaat natuurnoodzakelijk dictatoriaal moet zijn.

Het doel van de staat kan en mag niet zijn alle individuen te amalgameren in een reusachtig geheel, de staat, die alleen voor allen denkt. Het doel is en moet zijn, dat elk individu zich bewust gebonden weet en voelt in een organische eenheid met zijn medemensen.

Dat is het ideaal van eenheid in verscheidenheid — en dat ideaal kan alleen in een democratie verwezenlijkt worden. Om die reden is het dan ook dwaasheid te spreken van de mislukking der democratieën.

Wat is democratie?

Wat toch is democratie? Ik zal u niet vervelen met zwaarwichtige definities, maar u enkel met een paar slagwoorden het karakter belichten.

Lincoln noemt het een regeringsvorm: „of the people, by the people, for the people". In dit laatste woord „for the people" zit het samenbindende element; ieder mag medewerken aan de regering, aan het staatsbestel, maar dat voorrecht sluit in dat hij werkt, niet voor zich zelf, maar voor het gehele volk, het gemenebest.

„Liberté, égalité, fraternité!"

De Franse revolutie heeft de bekende woorden gesmeed: Liberté, égalité, fraternité. Wat is er al niet met die woorden gesold en toch hebben zij een diepe betekenis, op voorwaarde, dat men ze niet afzonderlijk, maar alle drie tezamen in onderling verband opvat. Vrijheid alleen voert tot anarchie: in sommige landen was er veel vrijheid, maar weinig eenheid en dus ontbinding; ontbinding echter is een teken des doods. Vrijheid is zelfs niet het hoogste ideaal, maar enkel de basis waarop het huis der democratie kan worden opgetrokken.

Gelijkheid! Het slagwoord „alle mensen worden als gelijken geboren" is natuurlijk onzin, want zelfs al op het ogenblik van hun geboorte is er groot verschil tussen de geestelijke en lichamelijke hoedanigheden van de mensen. Maar wel zouden alle mensen gelijkelijk de mogelijkheid moeten hebben om hun aangeboren hoedanigheden te ontwikkelen ten voordele van zich zelf, hun medemensen en de staat als geheel.

Het laatste woord „broederschap" wordt gewoonlijk helemaal vergeten of schijnt alleen te bestaan in het recht, dat men iedereen met jij en jou mag aanspreken. En toch is dat het begrip, dat zin en inhoud geeft aan de beide anderen.

Als de mensen van een land zich eerlijk en oprecht gingen beschouwen als één huisgezin met vele leden, zouden dan niet de vrijheid en gelijkheid gewaarborgd zijn, maar vrijheid in gebondenheid en gelijkheid niet alleen in lusten, maar ook in lasten?

Of men dit nu broederschap noemt of solidariteit, of eenheidsbesef, of doodeenvoudig naastenliefde, zoals Masaryk doet, dat komt er weinig op aan. Het is het diepe en grote idee, geleraard door mannen als John Locke, Hugo de Groot, Thomas van Aquino, St. Paulus.

Eenheid in verscheidenheid.

Indien dus democratie juist wordt opgevat; belichaamt zij het ideaal: eenheid in verscheidenheid. De verscheidenheid wordt gewaarborgd: de individuele rechten met betrekking tot huisgezin, eigendom, godsdienst worden niet beknot. En de eenheid kan bereikt worden, als individuen zich zelf maar beperken willen. Doen zij dat niet, verliezen zij het besef van eenheid, zijn zij zich niet of niet voldoende bewust tot de grote, levende eenheid van het volk te behoren, zijn zij niet in staat een krachtig bestuur te kiezen en zich met vrije wil aan dat bestuur te onderwerpen, dan blijft alleen het alternatief van de twee uitersten over: ofwel de atomistische veelheid van de anarchie; ofwel een eenheid opgelegd door de Gestapo. Wenst men geen eenheid van geest, dan blijft niets over dan de eenheid van dwang en geweld of chaos.

De keuze is niet moeilijk. Moeilijker is de uitvoering en — voor zover nodig — de weg tot inkeer. De moeilijkheid schuilt niet in de democratie als zodanig, maar in de personen, die haar vormen.

U zult niet van mij verlangen of zelfs maar verwachten, dat ik U vertel, hoe ik mij de staatsinrichting denk, van b.v. ons land na de oorlog. Hoe ik mij de oplossing denk, zal U inderdaad niet in het minst interesseren, evenmin als het mij, eerlijk gezegd, bijzonder interesseert te weten, wat een ander daarvan denkt.

Wat mij echter wel belang zou inboezemen, is te weten, hoe de 9 millioen in Nederland daarover denken. Want aan hen komt het recht toe uit te maken, hoe het staatsbestel moet geregeld worden; niet aan ons, Nederlanders in den vreemde. Dat is weder een van de billijke eisen der democratie.

In Nederland en Indië werkt men harder voor de vrijwording dan wij, Nederlanders in den vreemde of in vrije gebiedsdelen.

Men hoort soms de opmerking maken, dat wij hier in het buitenland rustiger kunnen denken en dus beter in staat zijn om plannen voor de wederopbouw van het vaderland uit te werken en aldus van advies kunnen dienen. Ik twijfel geen ogenblik aan de oprechte bedoelingen van hen, die zo spreken, maar de enige vraag is, of de 9 millioen van ons advies gediend zullen zijn. En dan vrees ik, dat we ons aan een illusie overgeven. Het moge waar zijn, dat wij hier in het buitenland hard voor de overwinning en het herstel van ons vaderland werken, — maar onze landgenoten in de bezette gebieden, Nederland en Indië, zijn zonder twijfel overtuigd, dat zij er veel meer voor doen, omdat zij er voor werken zonder enig financieel profijt en onder voortdurend levensgevaar, omdat zij ervoor lijden en hun vrouwen en kinderen vermoord worden in de concentratiekampen.

En daarom, terecht of ten onrechte dat laat ik daar, maar psychologisch is het heel goed te verklaren, dat zij zich als de echte vaderlanders beschouwen. En zij zouden ons dat ook wel eens heel duidelijk kunnen laten merken, als wij terug zouden keren met het idee, om een beetje te schoolmeesteren. Ik geloof, dat een grote mate van bescheidenheid ons heel wat teleurstelling zal kunnen besparen.

Buitenland.

CHURCHILL SPREEKT IN HET LAGERHUIS.

Churchill, sprekende in het Lagerhuis om zijn Regering te verdedigen, verklaarde, dat zijn tegenstanders alles gedaan hebben „om het vertrouwen in de Regering te verzwakken".

Churchill zeide, dat het debat is gebruikt „om werklieden het vertrouwen te doen verliezen in de wapenen die zij met zoveel moeite maken" en den Premier „te ondermijnen in zijn eigen hart en indien mogelijk voor de ogen van het volk".

Churchill zeide, dat het moeilijk is de gedachten te concentreren op het debat en deze „af te wenden van de meest critieke slag, welke thans in Egypte woedt". Verder verklaarde hij, dat „wij op elk ogenblik nieuws van ernstig belang kunnen ontvangen".

„De militaire tegenslagen van de laatste twee weken in Cyrenaica en Egypte hebben de situatie volkomen veranderd niet alleen in dat krijgstoneel, doch in het gehele Middellandse Zeegebied. Wij verloren meer dan 50.000 man, waarvan het overgrote deel gevangen is. Wij verloren een grote hoeveelheid materiaal en niettegenstaande de nauwkeurig georganiseerde vernietiging zijn grote hoeveelheden van voorraden in vijandelijke handen gevallen.

De vermindering van onze hoop en vooruitzichten in het Midden-Oosten en het Middellandse Zeegebied hebben hun gelijke niet gehad sedert de val van Frankrijk.

De val van Tobruk was volkomen onverwacht door het cabinet, de Stafhoofden en Generaal Auchinleck. De nacht vóór de val van Tobruk telegrafeerde Auchinleck aan het cabinet, dat het garnizoen voldoende voorzien was en de defensies in goede orde waren en een voorraad van 90 dagen voor de troepen beschikbaar was. De beslissing om Tobruk te houden werd door Auchinleck gemaakt, doch het oorlogscabinet en zijn beroepsraadgevers „waren het volkomen eens met hem en ik was volkomen bereid namens de Regering mijn volledig aandeel in de verantwoordelijkheid te aanvaarden.

Tobruk was verdedigd door ongeveer 25.000 man. Om de schuld op het leger te werpen is laag en het niet geven van de schuld aan Uw voorgangers is verachtelijk".

De openingsphasen van de Libyse campagne besprekende zeide Churchill, dit de „Britse bronnen veel groter waren dan die van de as evenals de naderende versterkingen."

Antwoordende op de critiek dat Churchill poogde de slag van Downingstreet uit te leiden zeide de Premier, dat de politiek is geweest „om de Generaals niet lastig te vallen en hen de taak alleen te laten verrichten."

Hij zeide het op 21 Juni moeilijk te hebben kunnen geloven, dat Tobruk zou vallen. Hij hoorde het bericht toen hij Roosevelts kamer in Washington binnenging. „De beslissing is volgens mijn beste weten genomen door den Commandant van het fort."

Churchill zeide, dat zijn gevoelens waren opgekropt in de daaropvolgende dagen door „verwrongen berichten omtrent het gevoelens in Groot Brittannië en door koppen in de nieuwsbladen als: „Lagerhuis eist terugkeer van Churchill om de aanklagers te aanhoren" en „Churchill keert terug naar grootste politieke crisis".

Hij zeide, dat „zulk een atmospheer natuurlijk schadelijk was voor den Britsen vertegenwoordiger bij het bespreken van grote staatsquaesties, waarvan grotere uitslagen van de oorlog afhangen. Churchill deelde mede niettegenstaande te geloven, dat de „banden tussen alle mannen aan de top versterkt zijn door de persberichten." Churchill zeide: „Ik legde aan mijn gastheer uit, dat zij die rad van tong zijn in het Parlement op generlei wijze het Lagerhuis vertegenwoordigen gelijk het handjevol correspondenten, dat schadelijke uitingen omtrent onze zaken naar de Verenigde Staten en Australië verzendt, op generlei wijze het eerlijke beroep van journalistiek vertegenwoordigt.

De Premier deelde mede, dat zijn besprekingen met Roosevelt voornamelijk handelde over de beweging van troepen, schepen en vliegtuigen en dat maatregelen werden genomen om de verliezen op zee te bestrijden en het tot zinken gebrachte tonnage te doen vervangen. „Bijna alles dat geregeld werd was geheim. Er was nooit een ernstiger verlangen tussen de Geallieerden om den vijand te bestrijden."

Churchill zeide, dat de Verenigde Staten „dit jaar viermaal zoveel brutotonnage bouwen als de Britten en in 1943 acht tot tienmaal zoveel zullen bouwen" (Londen, (AP) 2,7).

GEALLIEERDE SCHIPBREUKELINGEN TE BATAVIA.

Een zegsman van de marine deelde mede, dat de Japanners in een propaganda-uitzending hebben verklaard, dat duizend schipbreukelingen van de vermiste Noordamerikaanse kruiser „Houston" en de Australische kruiser „Perth" in veiligheid zijn in een interneringskamp te Batavia op Java (Washington, (AP) 1,7).

POOLSE GENERAAL GEDOOD.

Generaal Boselaw Wieniawa Dlugoszewski, Pools Ambassadeur in Italië gedurende de dagen voorafgaande aan de Duitse invasie van Polen, viel of sprong dood van het dak van een apartements-gebouw. **Hij is 65 jaar** oud. De Politie zeide, dat hij kort geleden een benoeming kreeg als Ambassadeur in Cuba voor de verbannen Poolse Regering (New York, (AP) 1,7).

COMMENTAAR VAN EEN ARGENTIJNS BLAD.

„La Prensa" te Buenos Aires zeide in een hoofdartikel, dat de ontvangst van het Duitse antwoord op het Argentijnse protest over het tot zinken brengen van de „Rio Tercero" de verontwaardiging vergoot heeft, welke is verwekt door de aanval, zelfs nu de text ervan niet bekend is voor het publiek. Hieraan voegde het blad toe, dat de agressie van een nazie-duikboot en het verlies van vijf levens het Argentijnse volk de ondragelijke aard van de duikbootoorlog heeft doen beseffen.

„La Prensa" zeide: „De Kapitein van het Argentijnse schip werd uitgenodigd aan boord van de Duitse duikboot na het tot zinken brengen van het schip. Dit wil zeggen, dat het schip tot zinken werd gebracht en de aanvallers daarna de identiteit leerden kennen". Het blad verklaarde, dat de bevrediging welke geëist werd, door Duitsland moet worden gegeven „in naam van de beschaving en de grondbeginselen van de internationale wet" (Buenos Aires, (AP) 1,7).

GETROUWD
Telmo Rolando A. de Palm
EN
Jorina Johanna M. van Riemsdijk.
CUR. 1—7—42.
2028

De Administratie van Financien a.i.
maakt bekend, dat voorloopig alle betalingen ten kantore van de Ontvangers in afgepast geld moeten geschieden.
Willemstad, 1 Juli 1942
HOOGEVEEN.
2015

Heden overleed tot onze diepe droefheid onze innig geliefde moeder, behuwd- en grootmoeder
Mevr. de Wed.
Johanna Margarita Schouwé
geb. Prieti,
Julio E. Schouwé & flie.
F. J. Jansen Gz & flie.
W. A. Dennert & flie.
De teraardebestelling zal plaats vinden heden middag 5 uur van uit het St. Elizabeth Gasthuis.
2030

DUITSE SPIONNEN GEVAT.

Britse berichten uit Ankara deelden mede, dat twee Duitse parachutisten, waarvan ieder voorzien was van een radiotoestel, drie weken geleden werden gearresteerd door de Turkse autoriteiten aan de grens van de Caucasus. De mannen spraken uitstekend Russisch en waren gekleed als Caucasische boeren. Klaarblijkelijk heeft de vlieger zich in de plaats vergist. Men gelooft, dat het in zijn bedoeling moet hebben gelegen de mannen voor spionnagewerkzaamheden neer te laten achter de Russische linies (Londen, (AP) 1,7).

FILM.

Man of Conquest (West End) is gebaseerd op de levensgeschiedenis van den Amerikaan Samuel Houston, een der grootste figuren die de Nieuwe Wereld heeft voortgebracht. Avonturier, strijder, soldaat, politicus en nog meer van de meest uiteenlopende roepingen werden in dezen man vereenigd.

Van deze persoonlijkheid heeft de „Republic" een machtige film gemaakt, een soort film, dat wij maar zelden van deze maatschappij hebben mogen aanschouwen.

Houston begon zijn opmerkelijke loopbaan als avonturier, schreef zich later in in het leger van Andrew Jackson, met wien hij zeer bevriend geraakte en klom op tot gouverneur van de Staat Tennessee. Hiermede begint de politieke loopbaan van Houston, die echter wordt verstoord door familie-moeilijkheden. Daarna ziet men den politicus als het blanke opperhoofd der Indianen, een periode, die ook van korten duur is. Aan het einde van de film is Houston wederom de soldaat, de vechter en de vriend van den president Andrew Jackson.

Vooral de laatste helft, waarin een gedeelte van de Slag van San Jacinto verwerkt wordt, vormt een aangrijpende en machtige scene.

Jammer is het misschien, dat deze slag slechts beperkt is gebleven rondom de persoonlijkheid van Sam Houston. De val van de Alamo op 6 Maart 1836, waarbij het kleine garnizoen van 187 man tot den laatsten man het leven gelaten heeft na een wekenlange strijd tegen de 6000 man troepen van den Mexicaansen generaal Santa Ana, is te vergelijken met de heroïsche strijd in de Philippijnen. Ook daar ontstond de strijdkreet „Remember the Alamo".

Een prachtige scene is ook de verpletterende nederlaag der Mexicaanse heirscharen op 12 April 1836. De gehele slag duurt op het doek ongeveer een heel kwartier, doch was een van de belangrijkste slagen, die ooit in de Nieuwe Wereld is uitgestreden.

De spelers zijn Richard Dix als Sam Houston, Joan Fontaine als zijn eerste vrouw, Edward Ellis als Andrew Jackson, terwijl Gail Patrick de rol van de tweede vrouw van Houston vervult.

Van de Fronten.

DE GEVECHTEN BIJ KURSK.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Het nieuwsblad van het Rode leger „Rode Ster" zeide, dat de Duitse poging om in hun opmars het offensief te nemen bij Gzhatsk, het punt van voortgang aan het Westelijke front tegenover Moskou, werd verijdeld door een machtige Russische weerstand en tegenaanvallen. De 7e Duitse infanterie-divisie werd verslagen met meer dan 2.500 man aan doden en de Russen behielden na de slag hun oorspronkelijke posities. Klaarblijkelijk zagen de Duitsers toen af van hun poging, doch zetten hun offensieven door aan de Sebastopol- en Kursk-fronten.

De Duitsers begonnen de slag bij Gzhatsk, 100 mijlen ten Westen van Moskou, met 40 minuten van voorbereiding door de artillerie met 120 grote kanonnen, waardoor de betrekkelijke stilte, die gedurende verschillende maanden aan dit front geheerst heeft, werd verbroken.

De nazie-infanterie viel aan in drie sectoren, met het doel de Russische linies te doorbreken. Gemeld wordt, dat machinegeweer-vuur en de artillerie den vijand onmiddellijk terugsloegen in een sector, die verdedigd werd door Russische Gardes.

In de tweede sector, waar de gehele 7e divisie in de strijd werd geworpen, gelukte het den Duitsers een bres te maken van 2 mijlen diep en 1 mijl breed.

„Rode Ster" zeide, dat op een punt waar de Duitsers tijdelijk een doorbraak maakten, 2.500 vijandelijke lijken werden geteld, terwijl de Russische artillerie en luchtmacht, die de Duitse frontlinie in de achterhoede beschoten en bombardeerden veel meer verliezen veroorzaakten. Voor de tweede maal werd de 7e Duitse divisie door de Russen verslagen. Bij Zvenigorod werd zij bij de wintergevechten voor Moskou totaal verslagen, maar herstelde zich na in de lente reserves te hebben gekregen.

Van het front bij Kursk rapporteerde „Rode Ster", dat de Duitsers een weinig voortgang maakten op één punt ten koste van 150 tanks, doch de Russen versterkten de posities van hun nieuwe linies en stuitten de opmars van de vijandelijke colonnes. Op de vierde dag van de slag bij Kursk versterkten de Duitsers de flanken van hun vooruitstekende linies met concentraties van nieuwe reserves, pogende hun winsten te consolideren. Gemeld wordt, dat de Russen de Duitsers terugdrongen, waarbij den vijand hevige verliezen werden toegebracht in manschappen en materiaal.

De Duitse tactiek aan het front bij Kursk was: eerst de infanterie te sturen met een weinig steun van tanks. Als zij een zwakke plek ontdekten, wierpen zij massa's tanks en vliegtuigen in de bres. Een afdeling bestaande uit 100 tanks, waarvan bericht werd een enkel punt te hebben aangevallen, werd teruggeslagen. Tevens wordt bericht, dat een Duitse poging om met tanks een rivier over te steken werd verhinderd door Russische anti-tankkanonnen die verborgen stonden opgesteld aan de andere oever. De Russische infanterie kroop uit de loopgraven en werd gewikkeld in handgevechten met de vijandelijke troepen, die trachtten de tanks te volgen (Moskou, (AP) 1.7).

SEBASTOPOL IN VLAMMEN.

De Duitse radio zeide, dat de gehele waterkant van Sebastopol in vlammen staat, welke veroorzaakt werden door de nazie-bommenwerpers. De dokken zouden fel branden en het havengebied is verduisterd door de rook (Berlijn, (AP) 2.7).

BERLIJN MELDT VAL VAN SEBASTOPOL.

De Duitse radio deelde mede, dat Sebastopol gevallen is volgens een speciale bekendmaking van Hitlers Hoofdkwartier.

Het speciale communiqué zeide: „Sebastopol is gevallen. Boven het bastion, de stad en de haven wapperen de Duitse en Roemeense oorlogsvlaggen. Onder leiding van Kolonel Generaal Von Mannstein hebben de Duitse en Roemeense troepen, dapper bijgestaan door den uitstekenden Kolonel Generaal Baron von Richthofen en zijn Luftwaffe na 25 dagen van harde strijd hedenmiddag de overgave afgedwongen van het machtigste land- en zeefort ter wereld. Sterke forten, fortificaties, die in de rotsen uitgehouwen waren, ondergrondse fortificaties, kazematten, alsmede talrijke gefortificeerde posities werden veroverd in een voorbeeldige samenwerking van alle wapenen. Het aantal gevangenen en de hoeveelheid oorlogsmateriaal welke genomen werden kunnen nog niet worden geschat. De resten van het geslagen Sovjet-leger van Sebastopol zijn gevlucht naar het Chersones-schiereiland.

Nauw samengeperst binnen een uiterst smalle ruimte ziet dit leger de vernietiging tegemoet".

Een latere bekendmaking zeide: „De Opperbevelhebber van het Krim-leger, Generaal von Mannstein, is door den Führer benoemd tot Veldmaarschalk" (Berlijn, (AP) 1.7).

Sebastopol heeft onder een rechtstreekse aanval gestaan van de aslegers, bestaande uit ongeveer 250.000 man, gedurende 27 dagen en de Russische defensie heeft een zware tol geeist van den vijand in een der meest hardnekkige defensies der geschiedenis. Sebastopol werd in feite belegerd door Hitlers strijdkrachten sedert 7 November laatstleden en heeft daarom een beleg van bijna 8 maanden weerstaan (New York, (AP) 1.7).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Sovjet-communiqué van hedenmiddag luidt als volgt: „In de nacht van 1 op 2 Juli bestreden onze troepen in de richtingen van Kursk en Sebastopol den vijand. In andere delen van het front hadden geen grote veranderingen plaats. In de richting van Kursk sloegen onze troepen Duitse aanvallen af en brachten zij den vijand hevige verliezen toe. Gedurende twee dagen van gevechten vernielden Sovjet-eenheden 39 Duitse tanks en pantserwagens, 54 mortieren en 24 kanonnen.

Onze vliegtuigen in het gebied van Kursk schoten 28 Duitse vliegtuigen neer bij gevechten van een dag. Aan het Charkovfront werden aanvallen gedurende twee dagen van numeriek supérieure vijandelijke strijdkrachten afgeslagen. Na meer dan duizend man verloren te hebben, trokken de Duitsers zich naar hun oorspronkelijke posities terug" (Moskou, (AP) 2.7).

RUSSISCH MIDDERNACHTELIJK COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 1 Juli sloegen onze troepen in de richting van Kursk de aanvallen van de Duitse fascistische troepen af. In sommige sectoren hadden grote tankoperaties plaats en de vijand leed hevige verliezen in manschappen en materialen.

Bij Sebastopol slaagde de vijand erin ten koste van enorme verliezen op te rukken. Felle handgevechten ontstonden. Geen belangrijke veranderingen hadden plaats in andere sectoren van het front."

Een aanvullend communiqué luidt als volgt: „Met veronachtzaming van enorme verliezen zet de vijand zijn verwoede bestorming van Sebastopol voort. De dappere verdedigers van de stad vechten met zelfopoffering tegen supérieure strijdkrachten van Hitlerieten. Gedurende de dag deden de Duitsers tot 20 aanvallen op een positie welke verdedigd werd door een afdeling onder commando van Jusorov. Honderden vijandelijke manschappen en officieren werden dood op het slagveld gelaten. In de richting van Kursk hadden gedurende de dag intensieve tankgevechten plaats. Gezien de hevige verliezen voerde de vijand nieuwe versterkingen aan. Onze artillerie, vliegers, tankbestuurders en infanteristen verpletterden met succes de tank- en infanterie-eenheden van den vijand" (Moskou, (AP) 2.7).

DE OPERATIES VAN DE NAZIES IN RUSLAND.

De militaire waarnemer Generaal Nikolai Zhuravlev verklaarde, dat Hitlers huidige offensieven te kennen geven, dat de Duitsers niet meer in staat zijn strategische operaties op grote schaal uit te voeren. Zeggende, dat de nazies in de richting van Charkov nooit meer dan over korte afstanden voortgang konden maken, verklaarde Zhuravlev, dat de fascisten uitgeput zijn en Goebbels het prestige poogt te redden door er de nadruk op te leggen, dat de plaatselijke offensieven grote operaties van strategisch belang zijn (Kuibysjev, (AP) 1.7).

DE FINSE STRIJD.

Het Finse communiqué verklaarde, dat het aan de fronten op land stil is. Het zeide, dat er een weinig luchtactiviteit was, waarbij de Finse jachtvliegtuigen twee Russische jagers naar beneden hebben geschoten boven de landengte van Aunus (Helsinki, (AP) 1.7).

EL ALAMEIN GEVALLEN?

Van de Italiaanse radio:

Het Italiaanse communiqué deelde mede, dat El Alamein door een bestorming genomen is (Rome, (AP) 1.7).

VERSCHILLENDE SUCCESSEN.

Generaal Stone, die het bevel voert over de Britse troepen in Egypte, zeide op een persconferentie na een bespreking met den Egyptischen Premier Nahas Pasja: „De toestand schijnt tamelijk bevredigend. Wij behaalden gisteren verschillende successen." Later confereerde de Britse Ambassadeur Lampson met Nahas Pasja (Caïro, (AP) 1.7).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAÏRO.

Een gezamenlijk communiqué van het Algemeen Hoofdkwartier en de Royal Airforce luidt als volgt: „Onze strijdkrachten in de positie bij El Alamein sloegen gisteren aanvallen af van vijandelijke tanks en vrachtwagens met infanterie en de gevechten duurden de gehele dag voort. De resultaten zijn niet ongunstig voor ons. Een aanval van vijandelijke tanks veroorzaakte een tijdelijke doorbraak in de verdedigde plaats, doch later werden de vijandelijke tanks verdreven en door onze colonnes bestreden. Onze zware bommenwerpers gingen zelfs op nog groter schaal voort met hun aanvallen op de vijandelijke eenheden.

Gedurende de afgelopen nacht was er betrekkelijk weinig vijandelijke luchtactiviteit. Onze colonnes in de Zuidelijke sector ten Noorden van de inzinking van Qattara bestreden den vijand ongeveer 17 mijl ten Westen van onze posities. Niettegenstaande de zandstormen op 1 Juli voerden onze bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen geconcentreerde intensieve aanvallen uit op den vijand in het gebied van El Alamein. Landingsterreinen nabij Sidi Barrani werden beschoten en 7 vijandelijke vliegtuigen werden vernield en vele andere beschadigd" (Caïro, (AP) 2.7).

JAPS BEZETTEN NICOBAR.

Het Domei-agentschap beweerde, dat de Japanse strijdkrachten het eiland Nicobar in de Indische Oceaan tussen de Andamans en het Noordelijke punt van Sumatra op 13 en 14 Juni bezet (Tokio, (AP) 2.7).

JAPANSE COLONNES NADEREN ELKAAR.

Een zegsman van het Chinese leger deelde mede, dat de Japanners de opening vernauwen tussen de colonnes, die elkaar tegemoet gaan langs de Tsjekiang-Kiangsi spoorlijn, en dat deze nog ongeveer 25 mijl wijd is.

Hij ontkende echter de Japanse bewering, dat de gehele spoorlijn in Japanse handen is. De zegsman gaf toe, dat sedert de Japanse herovering van Kweiki op 26 Juni de Japanners de afstand tussen de twee punten van hun nijptang met 25 mijl hebben verkleind (Tsjungking, (AP) 1.7).

DE GEVECHTEN BIJ AUSTRALIË.

De Japanse bases op Nieuw Brittanië en Nieuw Guinea werden Dinsdag door machtige Geallieerde bommenwerpers aangevallen, vóór het aanbreken van de dag in de grootste aanval van verschillende dagen. Ondanks de zware bewolking bombardeerden de Geallieerde vliegtuigen de installaties te Rabaul, waaronder de havenbuurt waar grote branden werden gesticht. Een bommenwerper voerde verschillende vluchten uit boven het doel, ondanks het hevige afweervuur, en liet branden achter die het slechte zicht ten spijt 20 mijlen ver te zien waren.

Ongeveer 20 andere bommenwerpers vielen Lukanaai aan bij Rabaul en wierpen vernielende bommen neer op de startbanen en gebouwen. De zware bewolking belette de waarneming van de resultaten. De startbanen te Lae werden ook aangevallen, doch de nevelachtige waas op de grond maakte de resultaten onwaarneembaar (Ergens in Australië, (AP) 1.7).

GEVECHTEN OP MADAGASCAR.

Gemeld wordt, dat Britse patrouilles en Franse voorposten een serie van gevechten voeren langs de Westkust van Madagascar. De juiste plaats van de gevechten werd niet onthuld, doch de berichten van Vichy delen mede, dat de Franse defensiestrijdkrachten oprukten van Majunga, een zeehaven aan de Westkust, ongeveer 300 mijl ten Zuid-Westen van Diégo Suarez en een serie botsingen plaatshad gedurende de laatste helft van Juni tussen Majunga en Ambilope, dat ongeveer 70 mijl ten Zuid-Westen van Diégo Suarez ligt. De kustweg in dit deel is de enige plaats waar een contact tussen de wederzijdse strijdkrachten thans mogelijk is (Vichy, (AP) 1.7).

LONDONDERRY.

J. Wes. Gallagher seint van de Noordamerikaanse vlootbasis Londonderry:

De Noordamerikaanse Marine heeft een reusachtige operatiebasis alhier voltooid welke de Westelijke toegangswegen naar Groot Britannië bewaakt in de critieke slag van de Atlantische Oceaan. Londonderry is in deze oorlog het tegenbeeld geworden van Queenstown (Cobh) dat gedurende de eerste wereldoorlog een basis was voor zoveel als 90 Noordamerikaanse oorlogsschepen tegelijk. Queenstown ligt in Noord-Ierland.

De bekendmaking omtrent het vormen van een nieuwe overzeese Noordamerikaanse basis volgde kort op de verklaring van Roosevelt en Churchill, dat „stappen" worden overwogen om de scheepvaartverliezen der Verenigde Landen te verminderen.

Met het doel torpedojagers en lichte vaartuigen op Atlantische convooidienst te herbergen, na te zien, te herstellen en te bevoorraden, werd Londonderry op 5 Februari in dienst gesteld, doch heeft pas Noordamerikaanse oorlogsschepen ontvangen en is zo goed als voltooid precies 7 maanden nadat de Verenigde Staten in oorlog kwamen. „De basis heeft reeds een grote last van het convooi-probleem opgeheven", zeide Commodore Ross Stewart, Commandant van de naburige Britse instelling.

De feitelijke bouw van de grote basis begon het vorig jaar met steunverleningsgelden en meer dan 3000 Ierse en Noordamerikaanse arbeiders. Thans werken honderden Noordamerikaanse mariniers en matrozen in de machine-werkplaatsen, voorraadbases, droogdokken, contrôlekamers, hospitalen, bioscopen en barbierzaken, die over honderden acres verspreid liggen.

De basis is in staat alles van schrijfmachines tot de grootste klasse van Noordamerikaanse torpedojagers te herstellen. Alles in de basis tot de laatste varkenscarbonnade of schroef en bout is van Amerika gebracht", legde Commandant Kapitein William Larson uit. Honderden mannen zijn nodig om de basis op gang te houden. Zij wonen in comfortabele hutten, die werden gereed gemaakt in de Verenigde Staten en hier werden opgericht. Nieuwe Noordamerikaanse torpedojagers glijden de rivier op naar de dokken zij aan zij met corvetten van de Koninklijke Canadese Marine, die ook de basis gebruiken. De basis ligt aan het uiterste punt van Noord-Ierland binnen gezichtsafstand van Eire, waar Duitse diplomaten zich vrij mogen bewegen. In het belang van de veiligheid bewaakt een groot aantal mariniers de basis met opdracht te schieten en daarna vragen te stellen (Londonderry, (AP) 2.7).

U.S.A.-SCHIP GETORPEDEERD.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat een middelgroot Noordamerikaans koopvaardijschip getorpedeerd werd nabij de Noordkust van Zuid-Amerika en schipbreukelingen in een haven aan de Oostkust der Verenigde Staten aan land zijn gezet (Washington, (AP) 1.7).

DE DAPPERE ITALIAANTJES VERSTREKKEN CIJFERS.

Berichten uit Rome zeiden, dat volgens de „Giornale d'Italia" de Britse oorlogsgevangenen, die sedert het begin van de laatste as-opmars zijn genomen thans het totaal van 50.000 bereikt hebben, met doden en gewonden, die in de duizenden lopen. Het nieuwsblad verklaarde, dat de troepen van de as in 8 dagen tijds 400 kilometers zijn gevorderd (Bern, (AP) 1.7).

DUITSLAND WEIGERT VEILIG GELEIDE VAN „DROTTNINGHOLM".

Het State Department maakte bekend, dat Duitsland heeft geweigerd te voorzien in een veilig geleide voor verdere reizen van het lijnschip „Drottningholm" en dat de Verenigde Staten daarom de ruilovereenkomst tussen de twee Regeringen als beëindigd beschouwen (Washington, (AP) 1.7).

AMERIKAANS SCHIP GETORPEDEERD.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat een klein Noordamerikaans koopvaardijschip getorpedeerd werd nabij de Zuidoostelijke kust en dat schipbreukelingen in een haven aan de Oostkust aan land zijn gezet (Washington, (AP) 1.7).

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— **Marseille:** De Historische Commissie voor Noord Frankrijk heeft besloten, dat het onmogelijk zal zijn de St. Eloi kerk te Duinkerken, die bij de evacuatie van Duinkerken in 1940 zo vreselijk beschadigd werd, te herstellen. Alleen de muren staan nog en de 40 prachtige zuilen, die het gebouw schraagden. Vlak bij het hoofdaltaar was de graftombe van Jean Bart (1650 — 1702).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Gedurende de afgelopen nacht vielen vliegtuigen van het Kustcommando de vijandelijke scheepvaart aan nabij de Friese eilanden. Een middelgroot schip werd flink brandende achtergelaten. Gevechtsvliegtuigen boven bezet gebied vielen vijandelijke vliegvelden en spoorwegen aan en schoten drie vijandelijke bommenwerpers neer. Britse bommenwerpers legden mijnen in vijandelijke wateren. Van deze operaties wordt een vliegtuig van het Kustcommando vermist.

— **Tsjungking:** Het Centrale Chinese nieuwsagentschap deelt mede, dat grote formaties van Chinese bommenwerpers gisteren de Japanse militaire instellingen in het gebied van Hankow en Yotsjow hebben aangevallen in het Noorden van de Hunanprovincie. Deze plaatsen liggen aan de rivier Yangtze.

— **Caïro:** De Egyptische Regering maakte bekend, dat het leger de politie heeft vervangen bij alle belangrijke bruggen, dammen, telefooncentralen en andere strategische gebouwen. De luchtbeschermingsmaatregelen zijn verscherpt. Personen met misdadige registers zijn om veiligheidsredenen gearresteerd.

— **Berlijn:** Het Duitse leger deelde mede, dat de asstrijdkrachten de Britten achtervolgen in de richting van de Nijl Delta na te zijn doorgebroken door de positie van de verdedigers bij El Alamein.

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando deelde mede, dat Duitse aanvallen in de Zuidelijke en Centrale sectoren van het Oostelijk front in Rusland gisteren grote aanvankelijke successen hebben behaald.

— **Moskou (spoed): Sovjet-berichten delen mede, dat overweldigende Duitse strijdkrachten de slag in de stad Sebastopol hebben gebracht na door de fortificaties te zijn heengebroken, doch dat de verdedigers van de belangrijke basis de strijd tegen een grote overmacht voortzetten.**

— **Londen (spoed):** Ingelichte bronnen delen mede, dat de Duitse bewering Sebastopol te hebben veroverd in Londen „niet wordt betwijfeld".

— **Berlijn:** Berichten uit Rome delen mede, dat Generaal Ugo Cavallero, Hoofd van de Italiaanse Generale Staf, die zich thans in Libye bevindt, is benoemd tot Maarschalk van Italië.

— **Caïro:** Torpedo-bommenwerpers hebben twee voltreffers geplaatst op een Italiaans koopvaardijschip in de Ionische Zee.

— **Washington (spoed):** De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat een klein Braziliaans koopvaardijschip is getorpedeerd nabij de Noordkust van Zuid-Amerika. Naar vernomen werd zijn de schipbreukelingen in een Westindische haven aan land gezet.

— **Londen (spoed): Churchill deelde aan het Lagerhuis mede, dat „zeer belangrijke versterkingen het Britse leger in Egypte hebben bereikt of bereiken en „ik beschouw de strijd op generlei wijze als beëindigd". Churchill onthulde, dat de troepen naar het Midden-Oosten zijn gezonden door het Britse Imperium en „in mindere mate van de Verenigde Staten! Deze strijdkrachten bestaan uit meer dan 950.000 man, 4.500 tanks, 6000 vliegtuigen, bijna 5000 stukken geschut, 50.000 machinegeweren en meer dan 100.000 gemechaniseerde voertuigen.**

Churchill onthulde, dat Malta „thans in vliegtuigen sterker dan ooit is, doch dat gedurende de hevige aanvallen het voor de sterkte onmogelijk was versterkingen naar Tripoli en Benghazi te zenden. Churchill deelde aan het Lagerhuis mede, dat bij de opening van de slag in Libye de Britten 100.000 man hadden en de vijand 90.000, waarvan 50.000 Duitsers. „Wij hadden een meerderheid in tanks van misschien 7 tot 5 en in artillerie van bijna 8 tot 5.

Churchill zeide tot het Lagerhuis, dat hij de verantwoordelijkheid op zich neemt van alles wat in Libye gebeurd is en dat hij aan het Huis overlaat te beslissen of de leiding van de oorlog schuld heeft aan de verschrikkelijke tegenslagen en onvoorziene ongelukken in de slag.

— **Londen:** De Duitse radio zond een bericht uit van DNB volgens welk het Noordamerikaanse vliegdekschip „Wasp" tot zinken is gebracht in Europese wateren. Er is geen bevestiging van andere zijde.

— **Londen (spoed): Het Lagerhuis stemde over de motie omtrent de leiding van Churchills Regering en de Regering, won met 475 stemmen tegen 25.**

Curaçao.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	2085
2e prijs	8147
3e prijs	5141
4e prijs	2527

HULDIGING GOUVERNEUR WOUTERS.

Gistermiddag is er een vergadering gehouden van het „Comité Huldeblijk Wouters". Op deze vergadering heeft de voorzitter Dr. William Ch. de la Try Ellis de volgende redevoering gehouding betreffende de plannen voor de huldiging:

Ik verklaar de vergadering geopend en heet u allen welkom. Zoals op de eerste vergadering overeengekomen, heeft het Bestuur intekenlijsten laten rondgaan en een programma voor de plechtigheden ontworpen. Op verzoek van Zijne Excellentie den Gouverneur is de datum bepaald op Vrijdag 10 Juli.

De geldinzameling heeft tot nu toe in het geheel opgebracht uit het eiland Curaçao f 7.119,75; op Bonaire f 182.50 en op de Bovenwindse Eilanden f 417.75; Aruba zal gelijk bekend op zich zelf handelen.

Ik zal zo vrij zijn het ontwerp-programma voor te lezen, een paar punten verder toe te lichten en het dan aan uw goedkeuring onderwerpen. Alvorens het echter te publiceren, zullen wij er ons van vergewissen, dat de Gouverneur er mee accoord gaat [dit is inmiddels geschied. — Red.]. Wij weten, dat er bij Zijne Excellentie in beginsel geen bezwaar tegen bestaat.

8.15 uur: Aubade van de schoolkinderen in het Fort Amsterdam.

9.15 uur: Parade op het Wilhelminaplein. De kinderen, die aan de aubade hebben deelgenomen, zullen op de trottoirs worden opgesteld, terwijl Kapitein Venema op ons verzoek plaatsen zal reserveren voor de leden van de Commissie met hun dames; waarvoor onze beste dank aan Kapitein Venema.

17.00 uur des namiddags in het Fort Amsterdam:

1) Wilhelmus door de Harmonie, de kapel van het politiecorps; 2) Mars door de Harmonie; 3) Koor onder leiding van Frater Fidelius; 4) Toespraak van den Voorzitter, Dr. W. C. de la Try Ellis; 5) Muzieknummer door het Corps Sta. Caecilia; 6) Aanbieding van een schilderij van Helfrichdorp; 7) Koor onder leiding van Frater Fidelius; 8) Muzieknummer door het Corps Sta. Caecilia; 9) Toespraak van Zijne Excellentie Gouverneur G. J. J. Wouters; 10) Koor onder leiding van Frater Fidelius; 11) Wilhelmus, Stars and Stripes en God save the King, door de Harmonie.

Dit programma is zo opgesteld, dat de plechtigheid binnen het uur afgelopen is.

Op verzoek van den Heer Districtmeester Van Eps heeft het Bestuur er in toegestemd onder nadere goedkeuring van de vergadering [welke met applaus gegeven werd. — Red.], dat die middag een schilderij van Helfrichdorp door een paar inwoners van Helfrichdorp, met enige toepasselijke woorden aan Zijne Excellentie wordt aangeboden.

Voordat het bekend was, dat de Gouverneur zou aftreden, hebben enige personen het initiatief genomen een oorkonde te laten vervaardigen met een portret van Zijne Excellentie, het Gouvernementshuis, het Stadhuis enz., alsmede een onderschrift. De kosten zouden dan bij openbare geldinzameling opgebracht worden. Bij monde van den Heer [John Horris] Sprockel hebben bedoelde personen de oorkonde ter beschikking van de Commissie gesteld. Die oorkonde is thans hier in de zaal; u zult ze dadelijk kunnen bezichtigen. Als de Commissie ze overneemt [hetwelk geschiedde. — Red.], zal ze na de toespraak van den Voorzitter aan den Gouverneur ter hand gesteld worden en zullen de kosten ten bedrage van f 300,— aan de initiatiefnemers worden vergoed. Die oorkonde zal dan, als de Gouverneur met familie op Aruba is, in de boekhandel van de firma Mensing kunnen worden geëtaleerd, ter bezichtiging van het publiek.

De Curom zal zowel de aubade als de middagplechtigheden uitzenden; voor dit een en ander betuigen wij der Curom onze beleefde dank.

Binnen het Fort zal een platform worden aangebracht, waar de Gouverneur en Zijn Familie tijdens de aubade en des namiddags plaats kunnen nemen.

De Gouverneur spreekt van het platform; de voorzitter spreekt van het gestoelte, waar bij de aubade de kapelmeester op gestaan heeft.

Personen, die op de lijsten voor de geldinzameling hebben getekend, zullen met hun dames schriftelijk uitgenodigd worden de middagplechtigheden bij te wonen; als ook de Amerikaanse en Engelse autoriteiten en de leden van het Corps Consulaire, allen met hun dames. Een paar honderd stoelen zullen op het binnenplein worden geplaatst.

Aangezien niet alle adressen bekend zijn, zal de Heer Vromans degenen, die op zijn lijsten getekend hebben, uitnodigen en verzoeken wij den Heren Districtmeesters de intekenaren in hun respectieve districten uit te willen nodigen. Enkele (10 — 12) Heren zijn of zullen worden aangezocht als commissarissen van orde.

De Gouverneur en Familie zullen op het plein moeten worden ontvangen, naar hun zetels geleid en wederom uitgeleide gedaan. Ook de genodigden moeten worden ontvangen en hun plaatsen aangewezen. Ons geacht medelid Richard C. Henriquez heeft zich bereid verklaard zich met dit onderdeel van onze taak te belasten en zal dan met de andere commissarissen het nodige verrichten.

Het fortplein zal voor ieder toegankelijk zijn, en alle belangstellenden kunnen de aubade en de huldiging bijwonen.

In de plaatselijke pers zullen er advertenties geplaatst worden om de ingezetenen uit te nodigen de middagplechtigheid met hun tegenwoordigheid te willen vereren.

Het programma zal ook in de couranten bekend gemaakt worden.

Het is niet bekend waar de Gouverneur zich blijvend denkt te vestigen [inmiddels is dit reeds bekend geworden: San José, Costa Rica. — Red.]; per vliegtuig zal de Gouverneur Curaçao verlaten; zeeverbindingen zijn zeer précair tegenwoordig. Deze en dergelijke overwegingen hebben het Bestuur tot het inzicht gebracht, dat het aan te bevelen is een chèque uit te schrijven ten name van Mejuffrouw Elisabeth Wouters en haar te verzoeken als de Familie Wouters in het buitenland is in overleg met Gouverneur Wouters, een geschikt aandenken uit te zoeken en dat als vertegenwoordigster van de schenkers aan Gouverneur Wouters aan te bieden.

Tot zover de mededelingen van het Bestuur; ik zou u willen uitnodigen de oorkonde te bezichtigen en gaarne verleen ik het woord aan wie zulks verlangt.

* * *

Alle aanwezigen maakten hierop gebruik van de gelegenheid de oorkonde, welke getekend werd door den Heer **Jan van Bergeyk**, te bezichtigen, waarna op initiatief van **Frater Maria Canutus** nog besloten werd de text der te zingen liederen te doen drukken en **Kapitein Dr. Adolphe W. J. M. Desertine** mededeelde de kinderen op een bioscoopvoorstelling te zullen tracteren namens het A.N.V.

Niemand verlangde hierna meer het woord, weshalve de Voorzitter de vergadering sloot.

CURAÇAOSE CENSOR GEWAPEND MET REVOLVER EN KLEWANG.

De Censor trekt 5 uren door de Punda.

Censor Meester Eduard Maurits Elias van Curaçao is thans gewapend met revolver (geladen) en klewang. Gisteravond had de Censor die tevens een functie bekleedt bij de burgerwacht, zijn wapens voor het eerst gegord. Een pet, een uniform, en daar trok Hij de Punda in.

Vijf lange en bange uren drong zijn aan het spieden gewend oog binnen in duistere hoeken en gaten van de krotenbeweging, die het Gouvernement daar nog steeds niet heeft opgeruimd.

De Censor in zijn nieuwe functie maakt een dappere indruk.

„BUZIAU" HULDIGT.

Dinsdagavond na de voorstelling van „Buziau" had een gezellige samenkomst plaats van bestuur en medewerkers in Sportclub „Curaçao". Teneinde de toch reeds langdurige eerste voorstelling niet nog langer te maken en mede omdat men de sfeer, door het vertoonde juist bij de première gewekt, niet wilde verstoren, had men aan een intieme huldiging dergenen, die zich verdienstelijk hadden gemaakt, de voorkeur gegeven boven een huldiging gedurende of onmiddellijk na de voorstelling.

De heer Philip Cohen Henriquez heeft gedurende deze gezellige samenkomst de Dames R. Maal, Willy Emanuels en Norma Curiel en de Heren Erno Spritzer, Bastiaan van der Hoeven en Max Tak in de letterlijke zin en figuurlijke zin des woords in de bloemetjes gezet en hun tevens souvenirs namens de medewerkers uitgereikt. Het spreekt vanzelf, dat Max Tak, die geheel belangeloos de leiding van repetities en uitvoering op zich had genomen, onder hartelijke instemming van alle aanwezigen, het meest in het zonnetje werd gezet, het zonnetje, dat reeds bijna aan de kim was verrezen, toen deze welgeslaagde intieme bijeenkomst, waar zulk een biezonder kameraadschappelijke geest heerste, was geëindigd.

GESLAAGD.

Voor de R.K. Bond St. Genesius slaagden als Typist volgens het tien vinger-systeem de volgende leerlingen van het St. Thomascollege: 1. C. Römer; 2. H. Ghering; 3. E. van den Beld; 4. E. Goilo; 5. E. Bloem; 6. H. Corsica; 7. C Hasselmeyer; 8. C. Corasol; 9. H. Eugenio; 10. C. Dip.

Afgewezen: **drie**.

SERGEANT ROBLES GAAT HEEN.

V.K.C.-ers te Suffisant schrijven:

De Heer R. Robles die ruim twee jaren in militaire dienst is geweest als dienstplichtig Sergeant gaat thans met groot verlof.

Hoewel algemeen bekend staat dat Sergeant Robles niet van lofbetuiging houdt, moet het ons van het hart dat wij hem node zien gaan.

Sergeant Robles heeft van de compagnie steeds grote eerbied afgedwongen door zijn tactrijk optreden, zijn aanpassings-vermogen en prettige omgang met minderen, doch daarnaast heeft hij altijd de tucht gehandhaafd.

Steeds heeft hij zich als een voorbeeldig meerdere gedragen. Schier zonder wederga.

Op sportgebied heeft hij menigmaal lauweren geoogst.

In hem zal de maatschappij zeker weer een aanwinst hebben.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.**: **Korfbal**: Zondag as. Aamos — Favoriet.

Athletiek: De commissie verzoekt den volgenden Heren in verband met de komende wedstrijden aanwezig te zijn op de vergadering van Vrijdag as. 3 Juli, 20 uur (Brionplein 2):

Anasagasti, Giribaldi, Layo Alexander, Lio Alexander, Willems, Eycker, Royer, Hamilcar, Boskaljon, Labast, Alberto, Fijnje, Brit, Cijntje, Nieuw en Pole.

Op de aanwezigheid der Heren wordt gerekend.

KOLONEL P. C. BULLARD VERTREKT.

Na een afscheidsbijeenkomst op Dinsdagnamiddag vertrok Kolonel P. C. Bullard van Curaçao. Hij werd naar het vliegveld begeleid door Kolonel Melasky en Luitenant-Kolonel Connor, terwijl compagnie D. als escorte-compagnie dienst deed.

Voor zijn vertrek legde Kolonel Bullard de volgende verklaring af:

„Bij mijn vertrek naar een plaats en een post, die mij onbekend zijn, ondervind ik een grote spijt bij het verlaten van de prachtige troepen samengesteld uit de strijdkrachten van Curaçao, Aruba en van onze Nederlandse Geallieerden. Wij hebben tezamen hard gewerkt gedurende 6 maanden. Er ligt nog veel meer zwaar werk te doen. Ik haat het zwaar werk, goede vrienden en loyale werkers te verlaten.

Mijn oude vriend, Kolonel Melasky, met wien ik verschillende keren gediend heb, is een uitstekend leider, die uw vertrouwen verdient en die uw inspanningen zal leiden op de weg naar een volmaakte en door en door geoefende strijdmacht. U bent in goede handen."

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mevr. D. Verzendaal, geb. Cardoze, tijdelijk gouvernements-vroedvrouw alhier, 2 maanden vrijstelling van dienst wegens ziekte; Mevr. A. A. Henriquez geb. Con, tijdelijk gouvernements-vroedvrouw in het 3e district op Curaçao, 4 weken vrijstelling van dienst wegens ziekte.

Benoeming: A. H. Rhodes en A. M. de los Santos en Greeft tot tijdelijk opzichters bij de hygiënische dienst op Curaçao; Mej. F. E. Newton, tot tijdelijk schrijfster ter Gouvernements-Secretarie.

Bevordering: J. J. Beaujon, vaandrig-schutter tot tweede luitenant bij de Schutterij (Infanterie).

Werkzaamstelling: Mej. H. Fresco en J. R. Sydon op het bureau voor Sociale en Economische Zaken.

Overplaatsing: A. L. A. A. van Unen, loods te Bullenbaai naar Willemstad; J. Tinge, loods te Willemstad naar Bullenbaai; E. B. N. de los Santos tijd. schrijver bij de Deviezencommissie naar het Departement van Openbare Werken, alhier.

EMMASTAD.

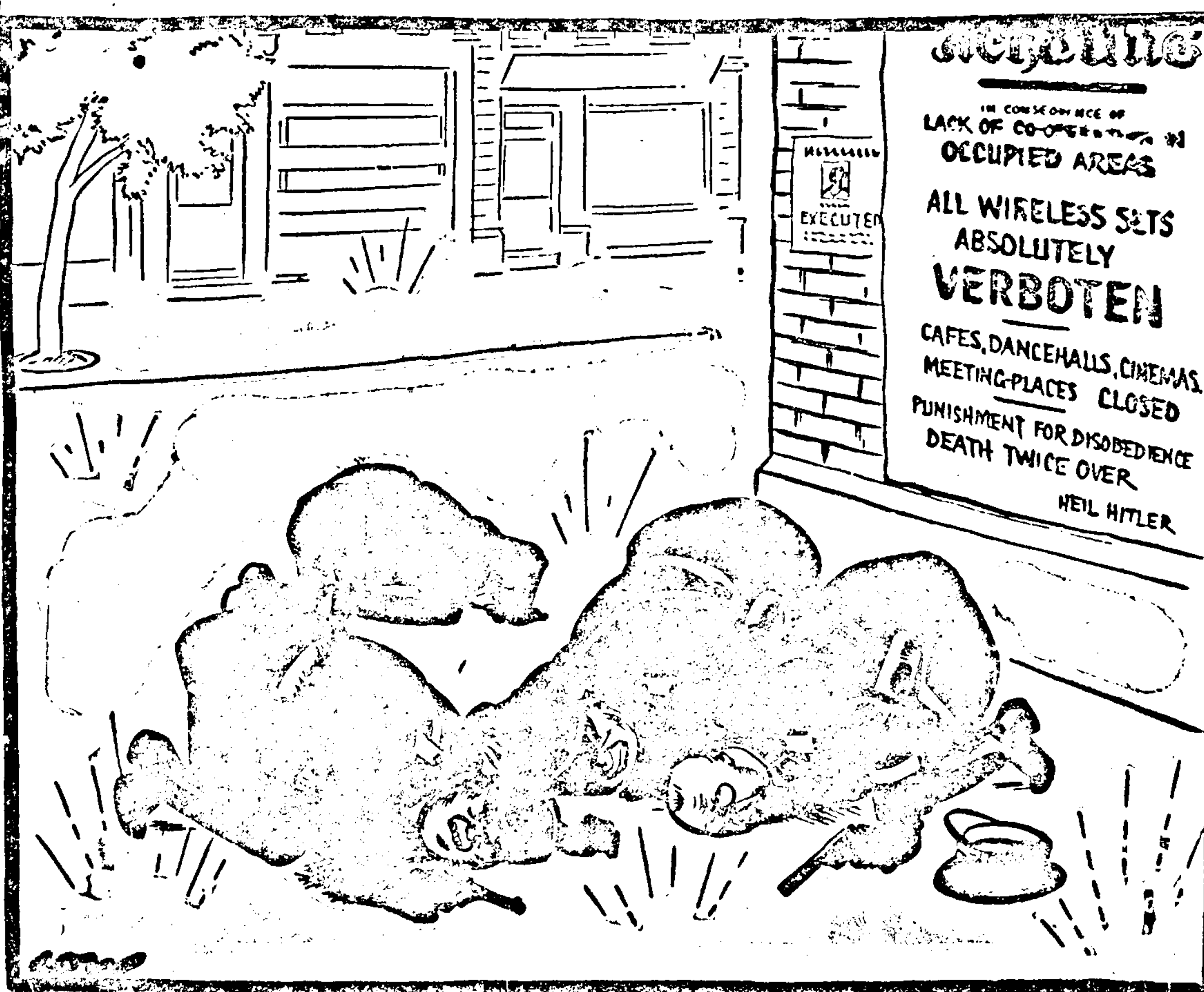
WACHTDIENSTEN: Do. 2 Juli:

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. Voncken, tel. 304, Amalia van Solmslaan 5.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Bernhardlaan 5.

EUROPE'S UNDERGROUND GROWS —by Low

"ANTI-JAIRMANY CALLING... ANTI-JAIRMANY CALLING..."

ALS U HET GELOVEN WILT.

Aan tafel stoot u een zoutvaatje om. Men zegt: dat brengt ruzie in huis. Gelooft u dat? Welneen, dat zeggen we zo. Misschien dat de een of ander er geloof aan hecht, maar in de regel worden deze dingen door ons meer beschouwd als een aardigheidje dan als ernst.

In diezelfde geest nu geven wij hieronder een reeks voorvallen en gebruiken uit het leven van den Bonairiaan, waaraan een goede of kwade betekenis verbonden is. Er zijn er slechts enkele bij, waaraan algemeen geloof wordt gehecht. De meeste worden opgevat als aardigheidjes. Welke nu precies wel en welke nu precies niet, en in welke mate niet, dat is lang niet altijd gemakkelijk uit te maken.

Goed, geld, ongeluk en dood.

Komt een trupiaal bij u binnenvliegen, dan kunt u spoedig zeer goed nieuws verwachten.

Suist een dikke bromvlieg door uw kamer, dan krijgt u bezoek van verre, van overzee.

Wordt op een schip slaolie gemorst, dan moet men dat zo spoedig mogelijk schoonmaken met heet water. Anders gebeuren er ongelukken onderweg. Men vaart hier niet met de bark uit, en de kapitein krijgt geen passagiers voor de reis.

Blijf niet naar een vallende ster kijken, anders gaat uw moeder dood. Loop om dezelfde reden nooit achteruit.

Hebt ge het geluk een gouden munt in uw bezit te krijgen, geef hem niet uit. Hij trekt ander geld aan en ge zult rijk worden.

Wordt er op een feestje een glas gebroken, dan betekent dat voor de feestelingen geluk. Loopt een feestavond ten einde zonder dat er iets gebroken is, dan stoot men wel met opzet een glasje van de tafel om het geluk te verzekeren.

Staan de fundamenten van uw huis op met geitenbloed besprenkelde grond, dan zal het u goed gaan. Ook geld op de vier hoeken van uw huis in de muur gemetseld, en tevens een paar plak in de vloer, brengt geluk aan.

Voordat men aan de fundamenten van een regenbak begint, besprenkelt men de grond met bloed van een kip. Een gewoonte die in ere dient gehouden te worden, zo niet voor de sterkte der muren, dan toch vanwege de kippenbout, die als extra-loon den werkers wordt aangeboden.

Komt een chuchubi vlak voor uw raam een vriendelijk liedje fluiten, dan kunt u bezoek van overzee verwachten, of een brief met goed nieuws. Luister maar goed, hij zegt het u duidelijk: carta-ta-bini carta-ta-bini, e ta-bini-ta-bini, bishita-ta-bini ta-bini.

Een brief kunt u ook verwachten als dat heel kleine, olijfgroene vlindertje op de lamp blijft zitten.

Bezoek van een onbekende of van een, die heel ver weg woont, krijgt u als een soldatji (slak) uw huis binnen kruipt.

Een zeker teken van de dood is de grote zwarte vlinder. Het is inderdaad een onaangenaam aandoend dier. Zijn vleugelwijdte bedraagt wel 15 cm, soms geheel en al gitzwart. Naarmate hij zwarter is, is de dood dichterbij; in ieder geval komt hij binnen zes weken. Op klaarlichte dag vliegt hij een huis binnen, fladdert langzaam rond, kringelt om de poten van een stoel, om de balken van het dak, gaat de slaapkamer in, keert weer terug: hij zoekt zijn plaats. Heeft hij eenmaal zijn plekje gevonden, dan kan hij er uren, tot in de nacht blijven zitten. Geen mens die hem durft dood te slaan. Ten hoogste zal men het wagen hem voorzichtig het huis uit te jagen, voordat hij zich ergens vastzet, maar vooral voorzichtig. Wordt hij buiten gesignaleerd, dan sluit men deuren en ramen om den ongewensten bezoeker iedere toegang af te sluiten.

Wanneer een grote spiegel van de muur valt, is dat ook al weer een teken van de dood van het hoofd des gezins.

Eveneens als de honden de gehele nacht door aan het blaffen blijven. Dat doen zij omdat ze de geest van den stervende zien ronddolen.

Ook wanneer 's nachts de chokwèke's, vogels vanuit het Zuiden, over de huizen vliegen en hun akelig gekrijs laten horen.

Ook wanneer er een grote hagedis of een leguaan uw huis durft binnenkomen. Het vorig jaar stak heel onverwacht een leguaan zijn grimmige kop boven een boterblik uit in de keuken van de pastorie van Playa. 's Avonds kwam het bericht, dat een pastoor die vijf jaren lang in dit huis gewoond had, overleden was. U ziet dus dat het uitkomt ook.

Tenslotte is het langdurig rondfladderen van een vleermuis in uw huis nog een teken van de dood.

Dat er een gehele reeks van onheilen op komst is, ziet men aan het verschijnen van een vreemde ster. Onlangs nog kon men in het Zuiden een roodachtige komeet zien met een staart en daarna volgden de ongelukken. Een paar vissers voeren uit en keerden niet meer terug, twee mannen kwamen onder een auto en waren op slag dood, een jongen viel van de stijger en verdronk.

Om nu echter eens van dood en onheil af te stappen: wilt ge dat het brood nooit in uw huis zal ontbreken, spijker dan een stukje brood tegen de muur van de keuken of boven de deur.

Op de Noordkust, en vooral op Lagoen en Washikemba spoelen herhaaldelijk Dzjucúbonen aan. Draag twee van deze boontjes bij u en u heeft geluk.

Ook een gitzwarte kat in huis of een flesje kwik boven de deur, of zelfs om de hals gedragen, brengt geluk.

Eveneens een paar boonchi-cabai in uw zak. De pastoor van Rincon heeft een boonchi-cabai boom in zijn tuin staan, en ieder jaar, als de pitjes rijp van de boom vallen, komen de jongens vragen of zij ze mogen oprapen, omdat het toch zo'n mooie rode pitjes zijn.

Jeukt uw rechterhand, dan krijgt u geld, jeukt de linker, dan moet u geld uitgeven.

Wij zijn gewoon hoefijzers aan de muur te zien hangen. Hier legt men ze op de drempel of er vlak achter, in de vloer, met de opening naar buiten om al het geld op te vangen en in huis te houden.

Een bolo (taart) wordt eveneens wel in hoefijzervorm gemaakt. In de regel zal men zich echter met de zoete hoop tevreden moeten stellen, daar men de hoefijzers vooral in de armste huisjes aantreft.

Na dit alles gelezen te hebben weet u dus precies wat u moet doen om uw geluk te verzekeren en alle onheilen des levens af te wenden....... als u er ten minste aan geloven wilt.